

Svet po...

Svet po...

Zápis v denníku zo dňa 21.7.2323

Tak toto už sa nedá volať Zem ale odpad. To, čo ľudia v roku 2020 volali „korona vírus“, je dnes bežnou súčasťou životov. Pamätám si na krásnu zelenú trávu, čistú vodu a rozsiahle pásma stromov. To, čo tu teraz vidím pred sebou je absolútny hnus a chaos. Ľudia sa zmenili na hyeny. Možno to súvisí aj s tým, že jedia nejaké chemické potraviny, ktoré umelo vytvorili továrne. Zvieratá postupne vyhynuli alebo sú na pokraji vyhynutia. A za to všetko môže existencia sebeckého a pohodlného ľudstva. Tvorov, ktorý je čoraz viac presvedčený, že tu sú sami. Že všetko tu patrí iba im. Pre svoju potrebu porúbali takmer všetky stromy, pre svoje pohodlie výrazne znečisťuje vzduch, ktorý všetci spoločne dýchame. Lovíme voľne žijúce zvieratá pre svoju potravu a tie, ktoré sa na tanier nehodia, využívame na rôzne pokusy. Zničili a znetvorili sme prírodu pre potrebu svojich luxusných obydli, pohodlných miest a deštruktívnej dopravy. Svet sa nám otočil chrbtom a stal sa pre všetkých nehostinným miestom. Kde sú tie časy, keď malé deti s obľubou hladili svojich domácich miláčikov – priateľských a oddaných psíkov a mačičky? V dnešnom svete už hladia len svoje svetielkujúce monitory a mobily. Rýchlosť internetu, appky, rôzne iné technické vymoženosti zatienili ten zmysluplný čas strávený so svojimi živými miláčikmi. Ľudia zahodili svoju prirodzenú ľudskosť a tým zmazali všetko podstatné, čo sa za tie roky vytvorilo. Svet je preplnený niekoľko stoposchodovými panelákmi. V kútiku duše tušíme, že je to práve naša vina, pretože sme nepomohli prírode. Naša nechúť kaziť si svoje vytúžené pohodlie a možnosť vzdať sa svojich vynálezov k tomu výrazne prispeli. Toto je svet, čo sme si sami stvorili. Svet bez lásky, bez zeleného stebľa trávy a bez slnka. Ľudia sú k sebe nepriateľskí, nenájdete tu nikoho s úprimným úsmevom. Iba trosky. Ľudský odpad. Ľudí žobrajúcich o jedlo. To sa v tomto svete stalo témou číslo 1. Jeden z najznámejších fastfoodov „MacROBald“ nahradil mäso a živočíšnu stravu chémiou. Keďže mäso je nedostatkovou surovinou, roboty nám naservujú „robburger“ s nejakou napodobeninou hovädzieho mäsa. Emulgátory sú v tejto dobe hlavným zdrojom chuťových pohárikov. A to je jedlo, o ktoré viac ako polovica hladujúceho obyvateľstva žobroní. Situácia je naozaj smutná. Nedostatok všetkého výrazne nabúrava existenciu nadpočetného obyvateľstva, ktoré je už tak choré. Ako sa ľudia dosiaľ správali k prírode, tak sa príroda správa k ľuďom. Je tu stále chladnejšie a chladnejšie a to celoplošne. Slnko sa nám vzdialilo natoľko, že ho už ani poriadne nevidíme, a preto sa všade stále viac ochladzuje. Niekdajšie slnko bolo

nahradené obrovskou plechovou žiariacou guľou, v ktorej praskajú uhlíky a spaľujú aj posledné zbytky lesov. Pri pohľade na ňu mám pocit, že raz vybuchne. Nechcem žiť na svete plnom odpadu, kde už život nemá žiadnu cenu. Možno v nebi to bude lepšie. Opäť sa vrátim na zelené lúky, kde moje telo rozžiaria slnečné lúče. A keď mi už bude priteplo, zídem si do tieňa košatých stromov, kde sa osviežim čistou pramenitou vodou z pritekajúcej priehľadnej rieky.